

CBE/RPV/27986
Zaaknummer 20.127

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 14 april 2021 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de vaststelling van het cijfer 7,3 door de examiner van het vak European Union Law d.d. 14 juli 2020.

1. Loop van het geding

- 1.1 Op 14 juli 2020 heeft de examiner het door appellante afgelegde tentamen voor het vak European Union Law beoordeeld met het cijfer 7,3.
- 1.2 Op 25 augustus 2020 heeft appellante beroep ingesteld bij het College ten aanzien van voornoemde beslissing van 14 juli 2020.
- 1.3 Het College heeft op 25 augustus 2020 het beroepschrift doorgezonden aan de examencommissie Erasmus School of Law (hierna: "verweerder") met het verzoek om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg uiterlijk binnen drie weken schriftelijk mee te delen aan het College. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen en op 30 september 2020 ontving het College het verweerschrift.
- 1.4 Het beroep is behandeld ter (online) hoorzitting op 13 oktober 2020. Appellante is verschenen. Namens verweerder is..... verschenen.
- 1.5 Op 19 oktober 2020 heeft het College besloten extra informatie in te winnen bij het RISBO, een onafhankelijk instituut voor onderwijskundige vraagstukken, ten aanzien van de vraag of het toekennen van twee punten aan een aantal van de aan het tentamen deelnemende studenten in strijd zou zijn met het gelijkheidsbeginsel. De adviseur van het RISBO,, heeft bij mail van 19 oktober 2020 haar opinie gegeven.

1.6 Op 28 januari 2021 heeft het College voornoemde reactie van het RISBO aan appellante en verweerder doen toekomen. Verweerder heeft aangegeven geen aanleiding te zien om op het advies van het RISBO te reageren. Wel heeft verweerder laten weten dat, adviseur van het RISBO, per 1-12-2020 extern lid is geworden van de examencommissie ESL. Appellante daarentegen heeft bij e-mail van 4 februari 2021 kort samengevat laten weten dat zij zich niet kan vinden in het advies van het RISBO en meer in het bijzonder niet nu laatstgenoemde ten tijde van het uitbrengen van het advies al op de hoogte was van het feit dat zij als extern lid van de examencommissie zou worden benoemd. Daarenboven blijft staan dat volgens appellante studenten niet gelijk zijn behandeld en de beslissing van de examinerator in strijd zou zijn met het gelijkheidsbeginsel.

1.7 Het College heeft tenslotte uitspraak gedaan.

2. Standpunt appellante

2.1 Appellante betoogt, kort samengevat, dat de normering van het tentamen onjuist is vanwege een schending van artikel 31 lid 1, van de OER Bachelor Rechtsgeleerdheid 2019 (hierna: OER), nu een vraag van het MC tentamen niet binnen de opgegeven tentamenstof viel. Voorts stelt zij dat de examinerator het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden omdat hij bij twee MC vragen die kennelijk weggevallen waren, heeft besloten om alle antwoordmogelijkheden goed te keuren. Door het goedkeuren van alle antwoordmogelijkheden hebben bepaalde studenten die deze vragen voorgelegd kregen minimaal 0.2 punt extra gekregen. Studenten die andere vragen voorgelegd kregen, zijn daarmee benadeeld en als zodanig niet gelijk behandeld.

3. Standpunt verweerder

3.1 Verweerder betoogt kort samengevat dat er geen sprake is van schending van artikel 31 OER omdat de examinerator niet buiten de studiestof is getreden. In dat licht merkt zij op dat de examinerator bij e-mail van 27 augustus 2020 aan appellante heeft medegedeeld dat de gewraakte vraag van het tentamen wel degelijk is behandeld in een E-lesson over staatssteun (artikel 107 VWEU) en behoorde tot de verplichte lesstof zoals gecommuniceerd aan studenten in de syllabus bij aanvang van het onderdeel. Daarenboven wijst zij op het gegeven dat op grond van artikel 8:4 lid 3 aanhef en onder b van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geen beroep kan worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende vaststelling van de opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor examinering of toetsing.

3.2 Ten aanzien van het betoog van appellante dat er sprake zou zijn van schending van het gelijkheidsbeginsel betoogt verweerder dat de beslissing van de examinerator er juist op ziet om in dit specifieke geval studenten die benadeeld zijn door het weggevallen van vragen te compenseren. Daarmee is het goedkeuren van weggevallen vragen niet onredelijk. Niet valt in te zien waarom het voorgaande een schending van het gelijkheidsbeginsel oplevert.

3.3 Tot slot verzoekt verweerder het beroep ongegrond te verklaren.

4. Beoordeling College

4.1 Naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen overweegt het College als volgt.

4.2 Het College overweegt vooreerst dat zij enkel bevoegd is te toetsen of de besluitvorming van de examinerator zorgvuldig is geweest en of deze genoegzaam is onderbouwd. Dit betekent dat de beoordeling slechts voor vernietiging in aanmerking komt, indien vast is komen te staan dat niet is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

4.3 Het College ziet zich daarmee eerst voor de vraag gesteld of de examinerator met een tentamenvraag buiten de omvang van de studiestof te treden op grond van artikel 38 lid 1 van de OER. In dat verband acht het College het volgende van belang. Uit de door verweerder overgelegde stukken blijkt dat de gewraakte vraag is gebaseerd op de E-lesson. Het College vindt daarin aanleiding om net als verweerder te concluderen dat de examinerator niet buiten de studiestof is getreden en er van schending van artikel 38 lid 1 van de OER geen sprake is.

4.4 Het College komt thans toe aan de vraag of de beslissing van de examinerator in strijd is met het gelijkheidsbeginsel en overweegt daartoe als volgt.

4.5 Navraag bij het RISBO heeft kort samengevat opgeleverd, dat de door de examinerator toegepaste handelswijze het meest passend is. Daarenboven zou het aanpassen van de cesuur voor alle studenten toegepast kunnen worden, maar heeft dit als nadeel dat de validiteit en betrouwbaarheid van de toets daardoor verminderd wordt. Ook een ander alternatief, zijnde het verwijderen van twee vragen voor alle studenten, zou nadelig uitpakken. Studenten die namelijk een verwijderde vraag goed zouden hebben beantwoord, worden dan immers benadeeld. Gelet op het voorgaande concludeert de adviseur van het RISBO dat een perfect handelen in onderhavige casus niet mogelijk is en dat de door de examinerator gekozen handelswijze relatief goed lijkt.

- 4.6 Het College merkt op dat voor het opstellen van een tentamen er gebruik wordt gemaakt van een toetsmatrijs zodat geborgd is dat alle leeruitkomsten van een vak worden getoetst (validiteit). De toetsmatrijs bepaalt hoeveel vragen er in het tentamen terug moeten komen per leeruitkomst en van welk niveau deze vragen moeten zijn (betrouwbaarheid). Na het opstellen van deze vragen moet de examinerator de cesuur bepalen: het aantal punten dat de student nodig heeft om een voldoende te halen. In dat licht constateert het College dat er verschillende manieren zijn om de cesuur te bepalen: (1) de absolute methode, (2) de relatieve methode en (3) een combinatie van beide methoden. In de praktijk wordt veelal gekozen voor de absolute methode. Bij de absolute methode wordt kort samengevat *vooraf* op basis van de moeilijkheidsgraad en de gokkans een cesuur bepaald.¹ Bij de relatieve methode wordt kort samengevat *achteraf* bepaald bij welke score studenten zakken of slagen. Een dergelijke keuze van cesuurbepaling behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de examinerator.
- 4.7 Appellante betoogt dat de examinerator in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld door bij twee tentamenvragen van bepaalde studenten alle alternatieven goed te rekenen. In dat licht brengt zij naar voren dat het eerlijker zou zijn geweest om de cesuur aan te passen op basis van 40 gesloten vragen. Dit betoog slaagt niet. Zoals hierboven uiteengezet onder 4.6 kan een wijziging van de cesuur een verminderde betrouwbaarheid en validiteit opleveren vanwege enerzijds een vermindering van de vragen en anderzijds een meer beperkte dekking van de leerdoelen. Dit beeld wordt overigens ook ondersteund door het RISBO. Verder neemt het College daarbij nog in aanmerking dat de examinerator moest kiezen welke van de twee kwaden het belang van de studenten vermoedelijk het minst zou schaden en recht zou doen aan het voor (bepaalde) studenten ervaren nadeel. Het College ziet in het voorgaande, evenals verweerder, onvoldoende aanleiding voor het oordeel dat de examinerator in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld.
- 4.8 Voor zover appellante betoogt dat het advies van het RISBO niet objectief zou zijn omdat de betreffende adviseur later als extern lid bij verweerder is aangesteld, overweegt het College als volgt. Ook dit betoog slaagt niet. Het College acht het begrijpelijk dat appellante het advies ter discussie stelt, maar ziet hierin onvoldoende aanleiding voor het oordeel dat het advies onbetrouwbaar is.
- 4.9 Tot slot betoogt appellante dat zij tenminste 0,2 punt is misgelopen. Het College volgt appellante hierin echter niet. Uit de stukken blijkt namelijk dat de cesuur bij 42 gesloten vragen weliswaar is bepaald middels een absolute methode, maar bij het schrappen van vragen kan de examinerator aansluiting kunnen zoeken bij de relatieve methode, waardoor het echter geen gegeven is dat aan appellante een hoger cijfer voor het Vak wordt toegekend. Daarmee kan ook deze grond niet slagen.
- 4.10 Dat appellante een slecht gevoel heeft bij het bestreden besluit omdat zij naar haar gevoel wordt benadeeld, acht het College invoelbaar, maar maakt niet dat het bestreden besluit onrechtmatig is.

¹ In casu zou dat (uitgaande van een gemiddelde moeilijkheidsgraad) bijvoorbeeld bepaald kunnen worden met de volgende rekensom: $42 \cdot 0,25$ (gokkans) = 10,5; $(42 - 10,5) \cdot 0,55 = 17,325$; $17,325 + 10,5 = 27,825$; = 28 goed beantwoorde vragen voor een voldoende.

- 4.11 De slotsom is dat er is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld en aldus het (administratief) beroep ongegrond moet worden verklaard.

5. Het College,
verklaart het beroep ongegrond;

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekendgemaakt beroep instellen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs te Den Haag.